

سالنامه
فکر و فنا

شماره شانزدهم
آبان ۱۳۹۹

فهرست مطالب:

۳	صفحه	معمای خدا
۴	صفحه	سِری وہ کا
۷	صفحه	درسی از سکوت (تجربۂ شبدا)
۸	صفحه	دستبندھائی طلایی
۱۰	صفحه	جشن تولد روح
۱۱	صفحه	سفر روح
۱۷	صفحه	تقلید
۲۱	صفحه	شب چلّه (تجربۂ شبدا)
۲۳	صفحه	لحظۂ طلایی
۲۴	صفحه	چاقی و حقایق آن
۲۹	صفحه	غزلی از دیوان شمس

مَحَمَّادِ خَلِيل

طشناخ

صدها سال پیش عارفی زندگی می‌کرد.

واز خدا و شیطان ناراحت شد. بنابراین به آنها گفت من نه راه خدارامی روم نه راه شیطان را، تنها راه خودم را می‌روم.

شیطان و خدا متعدد شدند تا او را از این تصمیم باز دارند.

اما هر دوی آنان شکست خورده و عارف داستان ما موفق شد به جهان‌های معنوی متصل شود.

شیطان به خدا گفت:

او ما را شکست داد.

خدا پاسخ داد آری

شیطان گفت آیاتومی دانستی؟

خدا گفت آری

شیطان گفت پس چرا با من متعدد شدی؟

خدا گفت تنها راه صعود او به پیش من متعدد شدن با تو بود.

او فرزند من است و من همه چیز را به او می‌بخشم.

شیطان بار دیگر از خدا شکست خورد، چون عشق خدا برتر از تمامی آنچه که عارف و شیطان از خدامی دانستند بود.

عشق برترین قانون است.

برکت‌ها

بِهِ مَسَنَه فَرَزَدَه

صفحه ۳

سر وہ کا

سِری وہ کا (Sri) کلمہ ای سانسکریت است کہ بے منظور احترام در ابتدای نام اساتید اک می آید) از استادان گمنامی هستند که در شریعت پنجم به پیروان اک معرفی شدند. بخشی از سخنان ایشان یا مطالبی در رابطه با ایشان که در "کتاب سکوت مقدس خدا" آمده است، در این مقالہ گنجانیده شده است.

تفکری که آغشته به عشق است. تحفه ای از بہشت است، آنچہ در بہشت هستی دارد، آن نرمش بخشندہ خداست که همه را در خویش محفوظ می دارد. بنابراین تفکر عاشقانه بدون بخشش، چون زنگاری از خواسته هاست. نمی تواند ارزش چندانی داشته باشد. هر چند آن تفکر مملو از آرزوهای عاشقانه است.

مالاتی می گوید:

روزی بر وہ کا ظاهر شدم او سخت مشغول کارهای جسمی بود.

از او پرسیدم در چه حالی؟

وہ کا پاسخ داد در استحالات حالتی می بینم. در حالات حاليتی نوین از سوگماد.

از او پرسیدم چه حاليت نوینی است؟

وہ کا پاسخ داد:

خداؤند در جسم من می گردد. یک بار فرمان دست می دهد که چه کند یک بار فرمان چشم می دهد، چگونه بیند.

این چنین است معشوق بدین نزدیکی ندیده ام.

هرگز بدون عشق به خدا بخند و رنجهايت واقعی نیست. پس عاشق باش که تمامی رنجها و شادی های معنای حقیقی را خواهند یافت.

در اطراف تو هر آنچه هست و با تو زندگی می کند بخش های متفاوت آگاهی پیشین و اکنون توست. این قانون الهی است که به تو آزادی می دهد و حاصل این آزادی تماماً انتخاب های توست، این منصفانه است، مسئولیت انتخاب های را به عهده گیری و چیزی از پروردگار درخواست نکنی.

ہاشم نامہ

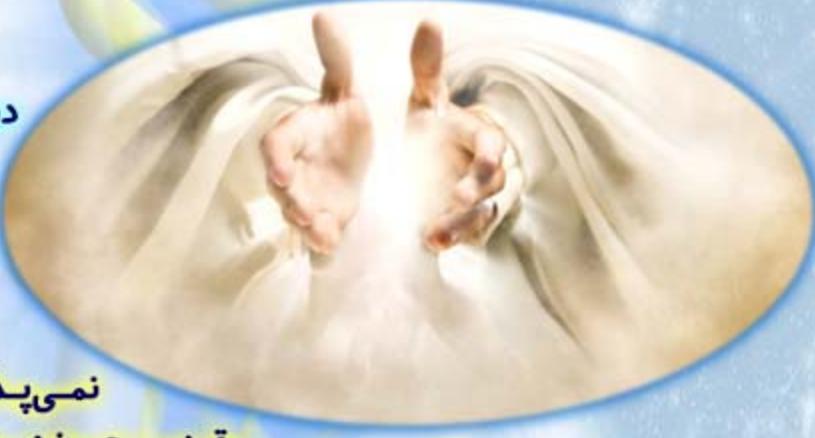

سر و کا

آزادی حاصل نمی شود، مگر آنکه معنای آن در وجودت بیدار شود. این بیداری معنوی تنها از طریق عشق به سوگماد ممکن است. راه دیگری وجود ندارد.

اگر تمامی جهان ها از آن توباشد. اگر نور خدا در چنگ توباشد. بدان که بدون خلوص هیچ نیافته ای. آنکه خلوص ندارد، بیمار است. او بیماری معنوی است که نیازمند است.

باید بدانی ذاتی مقدس درون توست، اجمال
نمی پذیرد، تغییر نمی کند. این چنین است آن ذات
 المقدس، چون دیدگان ت می بینید و چون گوش هایت می شنود.
تو کافی است در تقدس ذات ابدیت بیدار شوی، همه آنچه هست در تو و با تو صعود می کند.

همه آنچه در زندگی داری خیالی متحرك از درون توست. هر چه هست آن چیزی است که خلق کننده آن خود توهستی، بنابراین ارتباطی با روح مقدس ندارد.

نور زاده نور است و چون زاید از زهدان
صوت برخیزد.

نور چشم توست و شنیدن گوش تولدت.
اما زهدانت را فراموش نکن، که بی موج
خدا، تو تنها تنی بی زورقی در اقیانوس خدا.

به کسی که خدا را نادیده می گیرد یا باور
ندارد. خرد نگیرید.
چون خود اوست که از مسیر ناباوری در
حال تعلیم و حفاظت اوست.

سوگماد در باورهای من نیست.
بلکه او در دیدگان من است.
در آنجاست که می بینم.

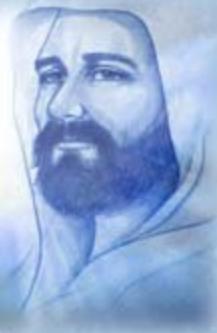
هیبت ملکوتیش آنچنان لطیف و رعناست که در نازی
خیالی و باورهای عاشقانه ام نمی گنجد.

من در اویم و او در من.

ماہنامه سر و کا

سر وہ کا

اصیل کسی است که روح عربانش را دیده است. آنکه در روح بیدار نشود نفمه آغازین را نشنود و در آتش مقدس سوگماد غسل عشق ندهند. بهوش باش اصالت در چشمان آدمی هراسناک است. او از اصالت روح می‌ترسد زیرا که به آن پردازد زنگارهای نیاز و وابستگی‌هایش در آتش مقدس می‌سوزد.

او دلبسته آن چیزی است که صاحب آن است اما به گدایی داشته‌هایش وابسته است.

همواره به اک توجه کن قلب آرام ذهن‌ت رام و
عشقت به معنامی رسد.

برکت باشد

بن کن فنی از کتاب
سنجیوت مقالیش خلا

ہمس
بائیو نامہ

صفحہ ۶

در درست

برکت شد

از وقتی که خودم را می‌شناسم، هیچ دین و مذهبی را نمی‌توانستم بپذیرم. نماز نمی‌خواندم و روزه هم هرگز نگرفته بودم. ولی با خدای خودم رابطه‌ام خوب بود و حضورش را کنارم احساس می‌کردم.

تا یک شب که نشسته بودم و دلم خیلی گرفته بود. ناگاه گریه کردم و گفتم خدایا اگر هستی وجود داری، یک نشانه از خودت برایم بفرست. مثلًا یک استاد یا معلم که یه حرفي بزند که بتواند من را قانع کند و راهنمایم بشود.

چند وقت بعد از آن توسط یکی از آشناهایم به گروه فرزندان اک دعوت شدم. اوایل چیز زیادی درک نمی‌کردم ولی هر روز ذکر می‌گفتم و گوش می‌کردم تا اینکه اولین ملاقاتم را با یکی از استادی اک تجربه کردم و از شوق و یقینی که پیدا کرده بودم، نشستم و یک نامه طولانی برای مربی نوشتم و همه تجربه‌هایم را تعریف کردم.

آقای الماسی هم حسابی من را دعوا کردند و بعد گفتند که باید سکوت کنی.

من که اصلاً نمی‌دانستم باید سکوت می‌کردم، نشستم و تا صبح گریه کردم، ولی صبح آن روز من دیگر آن آدم سابق نبودم و از آن روز یاد گرفتم که باید سکوت کنم و همه سوال‌هایم را در درون جواب بگیرم.

آن مربی و معلمی را که خواسته بودم خداوند به من داد و هر روز از ایشان درس‌های جدیدی می‌گیرم. نه تنها درس معنوی که من از مربی درس زندگی نیز گرفته‌ام. برای هر لحظه‌ای که نفس می‌کشم در بدترین شرایط زندگیم، ایشان در کنارم بوده‌اند و پشتیبان و همراهم بودند.

خداوند را شکر می‌کنم و مهمترین درسی که ایشان من یاد دادند، سکوت بود.

برکت شد

مہمنامہ
فرزندگان

دست بندگی طلا

من عاشق سفر کردن هستم. معمولاً تنها بیهی به مسافرت می‌روم. برای رفتن به مسافرت یک منطقه توریستی در یک کشور خارجی را در نظر می‌گیرم و روی آن تحقیق می‌کنم و بعد از کمی تحقیق و برنامه ریزی راهی سفر می‌شوم. سفر برای من معمولاً ابتدا با هیجان و کمی اضطراب همراه است. باید با استفاده از هوایپیما و سایر وسائل نقلیه و با برنامه ریزی، خودم را به هتل برسانم. بعد از آن شروع به شناسایی محیط اطراف می‌کنم. اول داخل هتل و اطراف آن را می‌گردم و بعد بقیه شهر. بعضی وقتها هم به یک تور شهری می‌روم تا با شهر آشنا شوم. خوب معمولاً وقتی به جای جدیدی می‌روم، اشتباهاتی هم در ابتدای کار دارم. مثلاً ممکن است که کالایی را گران بخرم یا یک روز از وقت را در یک سایت توریستی تلف کنم. ولی خوب پس از چند روز کم روال کار دستم می‌آید. وقتی کاملاً به محیط اطرافم احاطه یافتم، موقع بازگشت از سفر هست.

یادم می‌آید که یک بار به هتلی در نزدیکی شهر کوش آداسی در ترکیه رفته بودم. هتل از نوعی بود که امکاناتی از جمله غذا و نوشیدنی به وفور در دسترس بود و نیازی به پرداخت وجه برای آنها نبود، البته همه امکانات مجانی نبود. در آنجا به مهمانان هتل دست‌بندگانی (مجبند) می‌دادند تا مهمانان قابل شناسایی باشند. این دست‌بندها دارای سه رنگ بودند. سفید برای کسانی که برای اولین بار است که به این هتل آمدند. سبز برای بار دوم و طلایی برای بار سوم و بیشتر.

خوب طبیعتاً کسانی که دست‌بند طلایی داشتند می‌توانستند از تمام امکانات شارژی هتل به صورت رایگان استفاده کنند. خانواده‌ای در بین همسفران ما بودند که دست‌بند طلایی را به آنها دادند. بقیه مراجعت به دست‌بندها پرسیدیم و آنها گفتند سال‌هاست که پشت سر هم به این هتل می‌آیند. من پیش خودم گفتم، من هم بار دوم هست که به این منطقه آمده‌ام ولی هرگز حاضر نیستم که دوباره به همین هتل بیایم، چون می‌خواهم جاهای مختلف را امتحان کنم.

الآن که به این موضوع فکر می‌کنم، می‌بینم بعضی از پیروان ایک این دست‌بندگان طلایی را در دست دارند و از اقامت خود در یک طبقه خوش‌نود هستند و یا به عبارتی در یک وصل مانده‌اند و بالاتر نمی‌روند. خوب وقتی در یک مسافرت

همشناخت

دست بندگی طلا

به یک جای ناشناخته می‌رفتم وقتی همهٔ جاها را یاد می‌گرفتم و به اصطلاح راه و چاه را می‌شناختم، موقع چه چیزی بود؟ بله موقع بازگشت و ترک آن محل.

سفر یعنی حرکت، ماندن و لذت بردن از یک نقطه، سفر نیست، طی طریق نیست. دست‌بندهای طلایی را باید به کناری انداخت. به دانسته‌ها و لذت‌های دلخوش نبود و به سوی وصل‌های بالاتر پیش رفت.

برکت شد

وصل‌های ایک نیز به همین ترتیب است. واصل ابتدا با هیجان وصل را می‌گیرد. بعد مشکلات آغاز می‌شود و سپس آن وصل تثبیت می‌شود. در میان این مراحل است که بعضی از واصلین، مخصوصاً واصلین حلقه دوم، گول می‌خورند و برای باقی عمر زمینی‌شان در آن وصل باقی می‌مانند. بعضی از آنان، حتی فکر می‌کنند که دارند به سوی خداشناسی پیش می‌روند ولی در حقیقت دارند در جامی زنند و در احساسات عاطفی و اثيری گیر کرده‌اند.

این موضوع حتی در مورد واصلین حلقه پنجم نیز صادق است و بسیاری از مهدیس‌ها نیز دوست دارند که در طبقه پنجم بمانند. آن‌ها ترجیح می‌دهند که در آغوش سات نام باقی بمانند و از شراب عشق جاری در طبقه پنجم بنوشند و بنوشانند

هایلایت
مانته

صفحه ۹

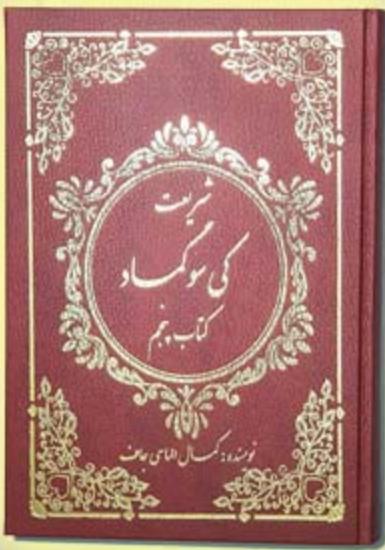

جشن تولد روح

بیست دوم ماه اکتبر مصادف با سال روز تولد روح، تاریخی مهم برای پیروانِ اک می‌باشد. در این روز، ما شاهد تحول و تغییری عظیم در ارتعاشات این سیاره، ارواح و به ویژه پیروانِ اک می‌باشیم. پیروانِ اک به پاس این تغییر و تحول که فرصتی جدید برای هر روحی می‌باشد و با گرامی داشت سال روز تولد روح، این روز را ارج می‌نهند، آن را جشن می‌گیرند و شادی می‌کنند. امسال به دلیل محدودیت در گرد همایی‌ها که به خاطر قوانین بهداشتی وضع شده بر اثر همه‌گیری جهانی بیماری کرونا وجود داشت، جشن‌ها بصورت مجازی برگزار گردید.

این اجرام گردید. در ادامه برنامه‌ها مهدیس غنا از دفتر مرکزی بنیاد بنی در کالیفرنیای آمریکا، با معرفی و پخش واهانا و برنامه‌های شاد که توسط اعضای موسسه تهیه شده بود، برنامه را ادامه دادند. در بخشی از برنامه نیز آهنگی به یاد کژوان عزیز که به تازه‌گی منتقل شده‌اند و سایر شهیدان راه آزادی، اجرا گردید.

فرارسیدن سال نیرگونارا به همگی شما عزیزان، شاد باش می‌گوییم.

عشر شریعت
دانش
کنکن

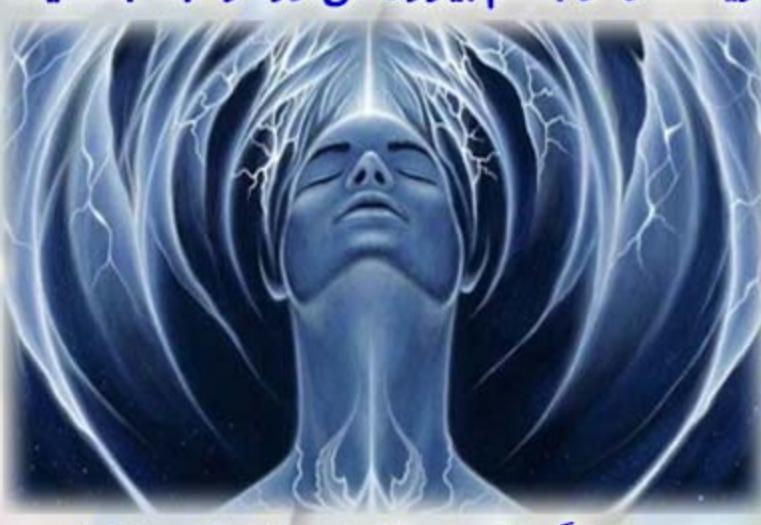
صفحه ۱۰

سُفْرَةِ وَحْدَةٍ

این مقاله در ادامه مطلب سفر روح در شماره قبلی نشریه می‌باشد. لطفاً چنانچه مقاله قبلی را مطالعه نفرمودید ابتدا آنرا بخوانید. همانطور که گفته شد، مواردی مانند ترس و استرس مانع بزرگی برای سفر روح می‌باشد. پس به هنگام انجام تمرینات سفر روح، باید آرام باشیم و با تمرین این ترس و استرس را دور کنیم. روش‌هایی که در این مقاله ارائه شده است هیچگونه خطری برای شخص ندارد چون ما در حین تمرین‌ها سعی داریم آگاهی‌مان را منتقل کنیم و این مسئله ارتباطی با مرگ فیزیکی ندارد. روش‌هایی که از طریق بند سیمین، تجسم خلاق یا از طریق چاکرات خورشیدی اقدام به بروز فکنی می‌کنند، خطرناک است و انجام این روش‌ها اصلاً توصیه نمی‌گردد. ارائه دهنده‌گان این روش‌ها در مورد بند سیمین و کالبد اثیری هیچ نوع تخصصی ندارند و خود ایشان هم تجربهٔ کاملی از سفر روح نداشته‌اند. این روش‌ها خطرناک است ولی همان‌گونه که عنوان شد، ما در سفر روح فقط با انتقال آگاهی سر و کار داریم که هیچ خطری را در بر ندارد. وقتی این انتقال آگاهی محکم، متمرکز و کنترل بشود باعث خروج آگاهانه از جسم در ما خواهد گردید. ما وقتی که در این وضعیت تمرکز انتقال آگاهی به یک مکان دیگر متمرکز شویم، حالت شناور و مکش را پیدا می‌کنیم و آماده خروج از جسم می‌گردیم. در این موقع اگر نوری دیدیم یا صوتی شنیدیم باید خودمان را به آن بسپاریم. حال اگر شدت نور و صوت بالا بود نباید بترسیم و باید با اختیار کامل، راحت خودمان را به آن بسپاریم. این بهترین حالت سفر روح است که سریعاً مارا از جسم بیرون می‌آرود و البته با امنیت کامل به جسم نیز باز خواهد گردانید.

برای رهایی از ترس راهکارهایی ارائه می‌دهند و مثلاً می‌گویند گفتن فلان ذکر موثر است یا... اما بهترین راه برای دوری از آن‌ها این است که اصلاً در مورد غیر ارگانیک‌ها فکر نکنیم. عدم توجه داشته باشیم و این بهترین راهکار است. تازمانی که به غیر ارگانیک‌ها فکر کنیم، انواع و اقسام ترس و وحشت به سراغ ما می‌آید. ما باید این‌ها را از حوزه آگاهی‌مان، کاملاً قطع کنیم و اصلاً به آن فکر نکنیم. با این روش هیچ اتفاقی هم برای ما خواهد افتاد و درگیر آنها نخواهیم شد، فقط با سلب توجه کامل از آنها.

زمانی که تمرین می‌کنیم و آن حالت مکش پیش‌آمد و یا در وضعیت شناور قرار می‌گیریم، ما وارد کالبد اثیری می‌شویم و

سفر وحش

احتمال دارد که بعضی از صدایها را بشنویم. این صدایها ربطی به غیر ارگانیک‌ها ندارند. حتی صدایها ممکن مثل نجوا باشد ولی این صدایها فقط ناشی از حرکت سریع الکترومغناطیسی فکر می‌باشد. به عبارتی فکر در یک کسر ریزی از ثانیه می‌تواند حرکت کند و این نجواها در کالبد اثیری حرکت فکر است که به شکل صدا در می‌آید، به عبارتی مال خود ما است نه دیگری. ما دقیقاً داریم افکار خودمان را به صورت نجوا می‌شنویم و این مسئله هیچ نوع خطری و یا ترسی ندارد. نباید به این صدایها اهمیت بدهیم و ما باید سعی کنیم خودمان را در همان وضعیت مکش و شناور حفظ کنیم.

یکی از راه کارها برای خروج از جسم استفاده از وضعیت مرایا است. مرایا وضعیتی هست بین خواب و بیداری. روش کار بدین شکل می‌باشد که وقتی که در صفحه ذهن شروع به تمرکز می‌کنیم باید ذهنمان را بازی بدهیم. البته نباید از تجسم کمک بگیریم فقط وقتی که می‌بینیم که ذهن دارد حواس را به سمت جسم می‌آورد باید فوراً سلب توجه کنیم و در صفحه ذهن به یک جای دیگر توجه کنیم. می‌توانیم آن ابرهایی که معمولاً در پرده ذهن می‌آید را دنبال کنیم. یا با یک بازی در صفحه ذهن، توجه را به این طرف و آن طرف ببریم. البته در حالتی که مشاهده کردیم که ذهن می‌خواهد حواس فیزیکی مارا دوباره فعال کند باید به یکی از این روش‌ها ذهن را بازی بدهیم. در صورتی که که حالت مکش شروع شد، باید این بازی ذهنی را پایان دهیم و گرنه مکش قطع

کشید

می‌شود. سپس به همین روال ادامه می‌دهیم تا به وضعیت مرایا برسیم. وضعیت مرایا وضعیتی بین خواب و بیداری هست، منتها ما باید سعی کنیم تا هوشیاری را حفظ کنیم. بهترین حالت خروج از جسم آگاهانه، وضعیت مرایا است منتها اول باید بتوانیم خودمان را به سطح شناور و مکش برسانیم و بعد از آن منتظر مرایا می‌شویم. در وضعیت مرایا در یک لحظه تیسرا تیل در سطح وسیعی باز می‌شود و چون ما در وضعیت شناور و مکش هستیم خیلی آرام و راحت از جسم خارج می‌شویم.

پس مراحل را دوباره مرور می‌کنیم.

خودمان را با سلب توجه فیزیکی به حالت شناور می‌رسانیم

سپس حالت مکش رخ می‌دهد

صفحه ۱۲

سفر و سفر

در اینجا اگر وارد وضعیت مرایا بشویم و هوشیاری را حفظ کنیم، از جسم خارج می‌شویم.

دراینچا به بررسی تجربه یکی از شباهامی پردازم:

تجربه: وقتی که تمرين را انجام دادم با سرعت وارد یک تونل شدم. در انتهای آن انگار به فضای پرتاب شدم و پرواز می‌کردم. سپس چهره‌هایی که را دیدم و... نور مختصری هم می‌دیدم. مشابه لحظه طلوع خورشید.

پاسخ: این حالت نشانه خروج از جسم است. آن توانلی که بیان شد، بین طبقه فیزیکی و طبقه اثیری هست که با سرعت خیلی زیادی روح را به طرف بالا م کشد. وقتی به این توان

نایاب در ترسیم را بسیار سخت می‌کند. این روش را می‌توان بازخوردی نامید. فقط باید خودمان را بسپاریم به تونل و آن تونل به راحتی مارا به جهان اثیری منتقل می‌کند. آن نوری هم که مشاهده شده است، نور جهان اثیری بوده که در انتهای آن تونل قابل مشاهد است. ما وقتی که وارد تونل می‌شویم می‌بینیم که در انتهای تونل نوری مشاهده می‌شود. باید دنبال همان نور برویم.

خوب وقتی ما در وضعیت شناور قرار گرفتیم و آن حالت مکش اتفاق افتاد، مانند این می‌باشد که یک در باز شده است و ما می‌توانیم وارد یک اتاق بشویم، بعبارتی کلید را انداخته‌ایم و در را باز کردیم و وارد شدیم. در اینجا باید حرکت کنیم و در اتاق بچرخیم. خوب پس حرکت بعدی چیست؟ وقتی از جسم بیرون می‌آییم، دیگر اصلاً نیازی به حرکت جسمی یا فیزیکی نداریم. در آنجا با فکر می‌توانیم حرکت کنیم. حتی با فکر می‌توانیم خلق کنیم. مخصوصاً با احساس سیاری از حیز ها خلق،

سفر روح

می‌شوند.

سفر روح بسیار وسیع است و شامل بخش‌های مختلفی می‌گردد. اولین بخشی که یک مسافر معمولاً به آن وارد می‌شود جهان اثيری است که به آن لایه عاطفی، احساسی نیز می‌گویند. در این جهان مابه هر چیزی که فکر کنیم، فوراً آن چیز متجلی و خلق می‌گردد. حتی همین الان که در جسم فیزیکی هم بسر می‌بریم، افکار ما باعث خلق در جهان اثيری می‌گردد. فکر در جهان اثيری می‌تواند باعث حرکت یا خلق گردد. مثلاً اگر الان کنار شما سگی نشسته است و پارس می‌کند. کافیست این حس را بگیرید. فوراً آن سگ در جهان اثيری شکل گرفته و پارس می‌کند. آن جهان طبیعتش به این شکل است و کلاً متفاوت با جهان فیزیکی می‌باشد. برای همین است که وقتی در وضعیت شناور قرار بگیریم ممکن است خیلی از این چیزهایی که خودمان خلق می‌کنیم را بینیم که توسط احساس یا فکرمان خلق شده باشد. برای همین است که برای سفر روح نیاز داریم تا ذهن را کنترل کنیم، البته این کنترل ذهن باید خیلی قوی صورت بگیرد. برای همین در ابتدای مقاله هم توصیه شد که سراغ روش‌های تجسمی نرویم زیرا در این روش‌ها فقط می‌توانیم آنچه زایده ذهن و احساسات خودمان هست را مشاهد کنیم نه تجربه واقعی یک سفر روح.

برای اینکه روند فکری ما مانع برای سفر واقعی روح نگردد نیاز است تا ماسه قانون فکر را بدانیم:

۱- به هر چیزی که فکر کنید، آنجا حضور دارید. ما الان به چیزی که فکر می‌کنیم. هر جایی می‌تواند باشد. مثلاً الان به آمریکا فکر کنیم در آمریکا حضور داریم. به خانه‌امان فکر کنیم، در خانه حضور داریم. به شخصی فکر کنیم، در کنار آن شخص قرار داریم.

۲- به هر چیزی که فکر می‌کنید تاثیرات آن را به خودتان جذب می‌کنید. مابه هر چیزی فکر کنیم تاثیرات آن را طبق قانون ارتعاشات به خودمان جذب می‌کنیم. به عبارتی این تاثیرات وارد هاله و کالبدهای ما می‌شود. پس باید خیلی حواسمان به روند افکار باشد که فکر هر جایی نرود و اگر آن را جایی می‌فرستیم، به جایی بفرستیم که وقتی چیزی را جذب می‌کنیم، آن چیز مفید باشد و به درد ما بخورد.

۳- شما نسبت به هر چیزی سلب توجه کنید، فکر دیگری جایگزین آن می‌شود. پس فکر دست از سر ما بر نمی‌دارد و سلب توجه کردن کارساز نیست. پس ما باید چه کار کنیم؟ ماباید تمرکز را یاد بگیریم. تمرکز روی یک هدف مشخص. مثلاً به کجا می‌خواهیم سفر روح را انجام بدهیم. ماباید یک مقصد برای خودمان تعیین کنیم چون اگر افسار فکر را به دست نگیریم، فکر ما را همه جا فرساند.

سفر وحش

می برد و تنها راه برای کنترل آن این است که باید فکرمان را منسجم کنیم و تمرکز داشته باشیم. آن هم روی یک هدف خاص که بتوانیم از جسم بیرون بیاییم و مکاشفه کنیم.

حال با دانستن این سه قانون تمرین جدیدی را آغاز می‌کنیم. مانند تمرین قبلی ابتدا یک محیط آرام و به دور از صدا پیدا می‌کنیم. موبایل و تلفن را خاموش می‌کنیم و به حالت درازکش روی تخت یاروی کانپه یا صندلی راحتی می‌نشینیم. برای آرامش می‌توانیم تمرین تنفسی را پنج مرتبه انجام بدھیم. خوب

شما در جایی که حضور دارید، باید به آن مکان کاملاً آشنا باشید. اتاق یا خانه خودتان بهترین محل است که به همه اشیاء آگاه هستیم. از رنگ کانپه‌ای که روی آن هستید و فضای اتاق. مکان تک تک و شکل اشیاء مانند میز تحریر، صندلی، تخت خواب و... مانباید به هیچ وجه تجسم کنیم.

پس از انجام تمرین تنفسی، خیلی آرام به روی تیسرا تیل تمرکز کنید. حال با استفاده از قدرت تفکر از روی کانایه بلند شوید و در اتاق گردش کنید. تک تک اشیاء را بررسی کنید. حتی به جسم خودتان هم سر بزنید و حسابی همه چیز را بررسی کنید. انگار واقعاً دارید در اتاق قدم می‌زنید. همه چیز را زاویه چشم خود در حالی که به اشیاء نزدیک شده‌اید، مشاهد کنید و از تجسم دوری کنید. پس از این که چرخی در اتاق و خانه زدید و حدود بیست دقیقه را سپری کردید. خیلی آرام برگردید و روی جسم خود دراز بکشید و آرام چشم‌هایتان را بگشایید. این تمرین کاملاً امتحان شده است و برای مرحله دوم که صحبت از آن شد بسیار جواب می‌دهد.

تمرین بعدی با نام شیرجه زدن است. تمرین مربوط به تیسرا تیل را که انجام دادیم و به حالت شناور رسیدیم و آن مکش رخ داد می‌توانیم تصور کنیم که یک اقیانوس یا دریاچه‌ای در رو بروی ما است و در آن شیرجه می‌زنیم. یعنی خودمان از کالبد فیزیکی بیکنیم. چون ما در حالت مکش قرار داریم کافیست شیرجه بزنیم به سمت جلو و از جسم بیرون بیاییم. البته از طریق تفکر هم می‌توانیم این کار را انجام بدھیم. مثلاً ممکن است ما

در حالت مکش تصویری را مشاهده کنیم. مثلاً درخت، یک در، نوریا هر چیز دیگر. کافیست با فکر بخواهیم که **فرزندان**

سفر روح

به آن نزدیک شویم و آن را بگیرم یا از در عبور کنیم. باید بدویم به سمت آن. اگر صدایی مانند سوت، فلوت، صدای آب و چنین اصواتی شنیدیم و در حالت مکش هستیم نیز باید خودمان را به آن بسپاریم و به این ترتیب به نرمی از جسم خارج می‌شویم.

ترس یکی از دلایلی است که باعث تجربیات ناموفق می‌شود، وقتی ما از جسم خارج می‌شویم و چشممان به بدن خودمان می‌افتد، فکر می‌کنیم که مرده‌ایم و باشک زیادی به جسم بر می‌گردیم. نباید که بترسیم. هیچ اتفاقی برای مانمی‌افتد. پس از خروج از جسم در هر جای جهان‌های درون که بودیم، برای اینکه به جسممان برگردیم کافیست فقط یک لحظه به جسم

خودمان فکر کنیم یا یک لحظه به اتاق خانه فکر کنیم. آرام بر می‌گردیم به اتاق و به جسم باز می‌گردیم. کالبد اثیری وقتی که بر می‌گردد یا از پشت سر بر می‌گردد و یا بین دوابرو و یا از چاکرات قلب. بعد از آن انگار یک نسیم خنک می‌وزد و بعد یک دفعه چشمانمان را یاز می‌کنیم. احتمال دارد این بازگشت در وضعیت خواب برای ما اتفاق بیافتد.

مقاله بالا شامل تمرینات مقدماتی سفر روح بود که با استفاده از این تمرینات می‌توان تجربیاتی از سفر روح داشت ولی در نهایت هر شخصی باید تمرین مخصوص به خودش را پیدا کند و با روش شخصی خود اقدام به انجام سفر روح بنماید.

برکت‌ها

همه فرزندان

صفحه ۱۶

٤٠ تعلیم

گروهی از دانشمندان پنج میمون را در قفسی قرار دادند. در وسط قفس یک نرdban و بالای نرdban دسته‌ای موز گذاشتند. هر زمانی که میمونی بالای نرdban می‌رفت تا موزها را بردارد، دانشمندان بر روی سایر میمون‌ها آب سرد می‌پاشیدند. پس از مدتی، هر وقت که میمونی بالای نرdban می‌رفت سایرین او را کتک می‌زدند. مدتی بعد هیچ میمونی علی‌رغم وسوسه‌ای که داشت جرات بالا رفتن از نرdban را به خود نمی‌داد.

دانشمندان تصمیم گرفتند که یکی از میمون‌ها را بردارند و با یک میمون جدید جایگزین کنند. اولین کاری که این میمون جدید انجام داد این بود که سعی کرد تا بالای نرdban برود، که بلاfacله توسط سایرین مورد ضرب قرار گرفت. پس از چندبار کتک خوردن میمون جدید با این که نمی‌دانست چرا، اما یاد گرفت که بالای نرdban نرود. میمون دومی جایگزین گردید و همان اتفاق تکرار شد. میمون جدید اول هم در کتک زدن میمون جدید دوم شرکت می‌کرد. سومین میمون هم جایگزین شد و دوباره همان اتفاق (کتک خوردن) تکرار گردید. به همین ترتیب چهارمین و پنجمین میمون نیز عوض شدند. آن چیزی که باقی مانده بود گروهی متشكل از پنج میمون بوده که با این که هیچ‌گاه آب سردی بر روی آن‌ها پاشیده نشده بود، میمونی را که بالای نرdban می‌رفت را کتک می‌زدند.

اگر امکان داشت که از میمون‌ها بپرسند که چرا میمونی که بالای نرdban می‌رود را کتک می‌زنند شرط خواهیم بست که جواب آن‌ها این خواهد بود: "من نمی‌دانم، این رسم ماست. همه این کار را می‌کنند"

خلق را تعلیم داشان بر مادا'

ای دو صد لغت براین تعلیم با'

مولانا

تقلید به معنی متابعت و اقتدار و پیروی از کسی، بدون دریافت یا جستجوی حقیقت درون انجام آن کار و اجرای آن فعل از روی عمل دیگران است. عملی که مورد تقلید قرار گرفته است، می‌تواند مفید یا مضر باشد و نفس عمل مورد نظر نیست. تقلید غریزه‌ای است که از کودکی در انسان ظاهر می‌شود، بلکه وی مقلدترین مخلوقات جهان است و از همان ابتدا، دانستنی‌های زیادی را در جهت حیات، از راه تقلید فرامی‌گیرد.

تقلید از نظر برخی جامعه شناسان غربی همچون گابریل تارد «منشأ همه اختراقات و ابداعات جامعه بشری است»، برخی از مخترعین بنام تاریخ بشر، وقتی که برای اولین بار دست به اکتشاف و اختراق زده‌اند، ابتدا در رویاها یشان دیداری از طبقه‌ای اثیری داشته‌اند و از موزه اختراقات و اکتشافات موجود در آن طبقه، کپی برداری کرده و در این طبقه فیزیکی به مرحله اجرا گذاشته‌اند. با مطالعه در زندگی

لعله

انسان اولیه و دورانی که او حتی قادر به صحبت کردن نبود می‌بینیم که احتمالاً تکلم را از اصواتی که حیوانات برای ارتباط با یکدیگر استفاده می‌کردند، تقلید نمود و یا ساختن خانه برای خود را بطور مثال از پرندگان و سایر حیوانات که آشیانه می‌ساختند آموخت. ذخیره آذوقه را بطور مثال از مورچه یا سنجاب و... فرا گرفت. او بیشتر نیازهای اولیه و راه و روش زندگی کردن را از طبیعت و حیوانات و به روشن تقلید، الهام گرفته است.

البته این بخشی از طرح آفرینش اوست که بصورت هدایت تکوینی توسط استاد درون صورت می‌گیرد. از آنجایی که بشر دارای کالبد فیزیکی و تحت تاثیر ذهن است و در جهان پدیده‌ها بسر می‌برد، ناخواسته بخشی از رفتارها و اعمالش ناشی از تقلید بوجود آمده است و به نظر می‌آید تقلید کردن برای او تبدیل به نوعی عادت ذهنی یا شیارهای ذهنی شده است و گذر از این شیارها برای او دشوار می‌باشد. به طوری که بیشتر جوانب زندگی او را تحت تاثیر قرار داده است، حتی در هنگام بروز مشکلات نیز به دنبال تقلید کردن از تجربیات دیگران است به جای اینکه سعی کند به درون خود رفته و با مرکز دادن توجهش به درون راهکار را دریافت کند.

اولین وظیفه معنوی بشر، شناختن خویش است. خردمندان باستان این را نخستین و بالاترین مسؤولیت او نامیده‌اند. آدمی فرصت بزرگی دارد که بیش از پیش در کیهان‌ها پیشوی کند، زیرا در مغز او ظرفیتی است، میلیون‌ها بار عظیم‌تر از آنچه او به کار می‌گیرد. دانشمندان ماتریالیست اظهار می‌کنند که بشر امروزه تنها از یک میلیونیم سلول‌های مغزی اش استفاده می‌کند. با بیدار کردن مغز به تمامی قابلیت‌هایش، بشر می‌تواند به معجزاتی

دست یازد که ناجیان و جادوگران را به حیرت وادارد. ولیکن بشر بیش از حد تنبیل است، آنقدر در قید دگم و آداب است که فرصتی برای فکر کردن بجز از برای آسایش فیزیکی اش ندارد. حتی روحانیت آلوده است و جز راحتی جسمانی آرزویی ندارد.

روحانیت تنها به اتکاء و ارجاع به نوشتگات مقدس مذهب می‌خواهد چیزی را ثابت کند. اما کسانی که از ایک پیروی می‌کنند، به این درک نائل می‌آیند که هیچ نیازی به مرجع تقلید در وضعیت آگاهی انسانی نیست، در حالیکه تار و پود ادیان اصولی به این نیاز بسته شده است.

به نظر می‌رسد تازمانی که آدمی خود را به عنوان روح‌شناسی نکرده است، خودشناختی را حاصل نکرده و در آگاهی انسانی به سر می‌برد مجاب به تقلید کردن است. اما استفاده از انتقال آگاهی در برابر تقلید کردن صحیح‌تر می‌باشد. به طور مثال فردی متخصص اقدام به پرورش فردی غیرمتخصص می‌کند و علم و دانش خود را در اختیار او می‌گذارد تا آن شخص بنابراین صلاحیت خود آن علم را بکار بندد، نه اینکه به او بگوید همان کاری را که من می‌کنم انجام بده.

علت

این دقیقاً مانند کاشتن بذری به نام پیروی کردن و میل به شخصیت پرستی در بشر است و سدی است در برابر شناسایی خویش حقیقی اش و دست یافتن به ویژگی‌های خرد، عشق و آزادی است که می‌توانست منجر به ظهور قوه خلاقیت او در همه جوانب زندگی اش شود. اما از آنجایی که ذهن بشر تابع عادت‌های اوست، بشر ترجیح می‌دهد از هر نوع تغییر و نوع آوری جلوگیری بعمل آورد و تابع الگوهای از پیش تعیین شده باشد و به تقلید از آنها بپردازد. برای او بسی دشوار است تا بتواند فراتر از ذهن رفته و تابش نور

آگاهی روح را تجربه کند. نوری که می‌تواند بر همه جوانب زندگی اش چه مادی و چه معنوی بتاخد و خود قانونی بر خود باشد برخاسته از خرد و عشق و آزادی‌ای که در پس پرده ذهن‌ش مانند یک گنج نهفته است.

هر آنچه در جهان بیرون است الزاماً پدیده است. واقعیت تنها می‌تواند از طریق درون درک شود و هرگز از بیرون امکان‌پذیر نیست. بشر باید محور دیدش را به درون بگرداند تا بتواند آغاز معجزه‌آساترین مکاشفاتش را نظاره کند. هنگامی که آدمی هوای نفس را به اطاعت خویش درآورد، ذهن تحت کنترل روح حق قرار گرفته و آنگاه که از بندها و نقاب‌هایی که سد نورش هستند، روح آزاد شود، خواهد توانست صدرات اقلیم وجود را بدست گیرد. بدین صورت موفقیت معنوی از تقلید کردن اعمال بیرونی آنانی که موفق هستند، حاصل

نمی‌شود. بلکه به واسطه تخلی درست، حرکت درست و کردار درست به دست می‌آید. در تخلی درست و مصمم فکر کردن از پایان به آغاز ابتدای تمامی معجزات است. فکر کردن از پایان به معنای احساس پرقدرتی از دریافت کردن شرایطی است که در آن خواست‌ها برآورده شده‌اند. تصور کردن از دیدگاهی که در آن آرزوها به وقوع پیوسته باشند، حرکتی آفریننده است. بی‌خبری از این قابلیت خیال کردن از پایان به آغاز از بزرگترین علت‌های اسارت بشر است.

در توضیح حرکت درست، دو نوع حرکت وجود دارد. یکی در رابطه با کالبد بیرونی که تحمیلی یا وادارکننده است و دیگری از دیدگاه کالبد درون یا کالبد معنوی که در رابطه با روح است و علی یا منسوب به علت است. حرکت درون تعیین کننده حرکت بیرونی است که به آن وابسته است و حرکتی را به بیرون انتقال می‌دهد، که مشابه فعالیت کالبد درون است حرکت درون نیرویی است که توسط آن تمام

واقعی به صحنه نمایش در می‌آیند.

ماشناخت
ماشناخت

لعله

حرکت درون در کفالت عامل وادارنده‌ای است که توسط روح به آن اطلاق یا القا می‌شود. هرگاه فعالیت کالبد درون با فعالیت سایر کالبدهایی که درجهت ارضاء تمایلی تحریک می‌شوند تطابق داشته باشد آن آرزو یا میل به واقعیت در آمده است.

کردار یا فعالیت درست عبارت است از انگیزشی که به سوی درون هدف‌گیری شده باشد. این فعالیت درون بنابر طبیعت خود بر تمامی اشیاء حکم می‌راند. فعالیت معنوی تنها هنگامی عمل می‌کند که از دریچه تخیل درست به کار افتاده باشد. کلیه شرایط و تمامی موقعیت‌ها چه انسانی و چه معنوی، همه، وضعیت‌هایی هستند که هم اکنون هستی دارند. تمامی جنبه‌های زندگی، همه نمایشات هستی، نقشه‌ها، حیطه‌ها و البته مکان‌ها در قید هستی‌اند. چه باور داشته باشیم چه نداشته باشیم. این‌ها همگی هنگامی که ماتحت آنها واقع شده باشیم به واقعیت‌هایی تسخیر کننده بدل می‌شوند چه در این طبقه و چه در طبقات دیگر از هستی.

برکت باشد

شنبه چله

شنبه
چله

روز از نیمه گذشته بود که از خانه بیرون زدم. هوای خیلی سردی بود. از شلوغی کوچه‌ها در روز تعطیل متعجب شدم. فوراً یادم آمد امشب، شب چله هست. با گذر از چند کوچه نیم خلوت به خیابان اصلی رسیدم. خیابان شلوغ بود و در جلوی مغازه‌های میوه‌فروشی از دحام مشتری‌ها. همه سرگرم خرید بودند. اما رضایتی در چهره‌ها دیده نمی‌شد. انگار کسی مجبورشان کرده است تا کاری شاق را انجام بدنهند. تصمیم گرفتم در این شلوغی مسیرهایی خلوت‌تر انتخاب کنم تا کمی با خودم خلوت کرده باشم.

جلوتر خیابانی بود که به سمت کوه‌های اطراف شهر کشیده شده است. وارد خیابان شدم. قسمتی از راه را رفتم. سر بالایی خسته‌ام کرده بود. کمی جلوتر نیمکتی به چشم می‌خورد. روی آن نشستم تا نفسی تازه کنم. رو برویم در آنسوی خیابان، ساختمان یک داروخانه بزرگ بود، با نمایی تماماً شیشه‌ای. چند پسر نوجوان مشغول شیطنت بودند. خودرا در نمای شیشه‌های آینه مانند برانداز می‌کردند و شکلک در می‌آوردن و می‌خندیدند. با خودم گفتم می‌دانم که اگر آن بخواهد خودش را از مجرای هر کدام از این‌ها به من نشان خواهد داد. در همان لحظه ذکری را خودش، پیشنهاد داد و چهره دویا سه استاد را نمایاند.

اما نه! من از اعماق قلبم اساتید را دوست دارم و همیشه از همراهی ایشان استقبال می‌کنم. ذکر گفتن حال و هوای بهشتی را برایم به ارمغان می‌آوردم. اما حالا! با خود گفتم، احتیاجی به همراهی هیچ استادی ندارم. این راه تنها‌یی و راه من است. تنها‌یی و سکوت برای من، راه حضور در محضر آن است. ندایش مرارا هنماست.

از جا بلند شدم. دوباره به راه افتادم و در سکوت به مسیرم ادامه دادم. باز تنها‌یی به سراغم آمد و غمی عمیق تمام وجود و قلبم رادر بر گرفت. گویی در کشوری غریب هستم. در یک حالت آماده باش بودم. گاهی اوقات مسیری مرا به خود می‌خواند و من فقط

می‌رفتم. در انتهای یک کوچه به پارکی رسیدم. دو مرتبه برای کمی استراحت نشستم. با چشم باز همان‌جاده دقیقه‌ای در وضعيت پر اتیابه مراقبه رفتم.

هشتم
ماه

شَبَّ حِلْمٌ

بعد بلند شدم تا مسیر را برگردم. اما دومرتبه راه مرا به خود خواند. از پارک بیرون آمده و به سمت آنجا رفتم. چیزی نبود بجز یک زمین خالی بزرگ با حصار نرده‌ای سفید به دورش. خواستم برگردم. دومرتبه انگار باید می‌رفتم. راه رفتن به پرسه زدن تبدیل شده بود. همینطور که می‌رفتم، ندایی گفت بایست.

ایستادم. به وسطهای حصار رسیده بودم. ارتعاشی از آگاهی بود. گفت: درونت باید مثل این زمین خالی باشد و کالبدت، چون حصاری است که بدور این زمین کشیده شده است.

خیابان‌ها خالی و خلوت بود و من در سکوت و آرامش به خانه بازگشتم.

برگشت

های
باشندگان

لحظه طلا

سوگماد تو را برکت دهد.

آنچاکه می بینی همه آنچه در نظمی مملو از بی نظمی است.

آنچاکه می شنوی همه آنچه در صدیت توست.

و آنچاکه می دانی همه تو را ترک نموده اند.

فرزندم آن لحظه طلایی توست.

این چنین است که خداوندار همه چیز تو را جدا می کند و آنچه که برایت سعادت و خوشبختی ابدی فراهم می کند، برایت به ارمغان می آورد.

این سعادت تنها در جوار با خداوند بودن نیست. بلکه حقیقتاً سوگماد شیرینی وجودش را به تو تقدیم می کند. خلوص را در وجودت پرورش ده. اسامی مقدس آن یگانه را بر لبانت جاری کن و خود را برای خدمت به او مجرراً قرار ده. همه چیز در راستای علتی نهایی پیش خواهد رفت.

این عملکرد تنها استاد و رهبر توست و آن تنها سوگماد است.

برکت شاهد

بنگ بنگ قبیله از کتاب

کتبیگوی اسپنا کتاب

امان

چاق و چاقی

امروزه همه جا صحبت از "همه گیری چاقی" می باشد و صاحب نظر ان سلامتی در زمینه های گوناگون آن حرف می زند. بنا بر آخرین آمارهای سازمان بهداشت جهانی، از سال ۱۹۷۵ تا کنون میزان چاقی در جهان سه برابر شده است. بیش از ۱,۹ میلیارد فرد بزرگسال در سال ۲۰۱۶ اضافه وزن داشتند و از این تعداد بیش از ۶۵۰ میلیون نفر شان چاق بودند. سازمان بهداشت جهانی می گوید چاقی سالانه باعث مرگ بیش از سه میلیون نفر در جهان می شود و هزینه اقتصادی سالانه آن بنا به یک برآورد در سال ۲۰۱۴ به دو تریلیون دلار می رسد.

پژوهشگران و سیاستگذاران هشدار می دهند که تلاش برای مقابله با چاقی معمولاً بر اثر دریافت های نادرست و حساسیت ها و تعصبات ناکام می ماند اما چه چیزهایی در "مبارزه با چاقی" درست و چه چیزهایی نادرست است؟

آیا چاقی انتخاب است یا یک نوع بیماری محضوب می گردد؟ این سؤالی است که اکثر افراد ایده ای در جواب به آن دارند. اما حقیقت چیست؟ ایالات متحده یکی از کشورهایی است که بیش از نقاط دیگر دنیا در آن همه گیری چاقی دیده می شود. مقامات بهداشت آمریکا برآوردمی کند که بیش از ۳۶ درصد از جمعیت کشور چاق هستند. از سال ۲۰۱۳ انجمن پزشکی آمریکا، چاقی را بیماری اعلام کرد.

اما بنا به گزارش و نظرسنجی یک پایگاه خبری تخصصی پزشکی، در سال ۲۰۱۸، حدود ۳۶ درصد از پزشکان و ۶۴ درصد از پرستاران در کشور آمریکا اینطور فکر نمی کنند. حدود ۸۰ درصد از پزشکان پاسخ دادند که انتخاب یک روش زندگی، همیشه یا در بیشتر موارد، دلیل نهفته چاقی است.

اما گزارشی که اواخر سپتامبر انجمن روانپزشکی بریتانیا منتشر کرد، نشان داد که چاقی یک انتخاب نیست. در این گزارش آمده است که افراد به دلیل ترکیبی از عوامل بیولوژیکی و روان‌شناختی و بر اثر شرایط محیطی و اجتماعی اضافه وزن پیدا می کنند و یا به عبارتی چاق می شوند.

پس نمی توان تقصیر چاقی را به سادگی گردن نبودن اراده فردی انداخت.

آیا چاقی باوراثت ارتباط دارد؟ از حدود سال ۱۹۹۰ پژوهش های علمی نشان داده بود که چاقی عامل وراثتی و ژنتیکی دارد. اما اخیراً گروهی از محققان دانشگاه

هاروارد

چاق و چاقی

علم و فناوری نروژ دریافتند که افراد با استعداد چاقی ارثی، بیشتر احتمال دارد که دچار افزایش شاخص توده بدنی (بی ام آی) شوند که در دهه های اخیر رو به افزایش است. شاخص توده بدنی روشی برای تعیین سلامت وزن ما با استفاده از سنجش و مقایسه قد و وزن است.

این گروه پژوهشی شاخص توده بدنی بیش از ۱۱۹ هزار نروژی را به طور مرتبا اندازه گیری کردند. آنها دریافتند که شاخص توده بدنی جمعیت نروژ در طول چند دهه به طور مداوم افزایش پیدا کرده است. اما وراثت و ژنتیک فقط باعث شده است بعضی نروژی ها اضافه وزن داشته باشند.

یکی از پژوهشگران در این مورد گفته است که امروزه استعداد چاقی ارثی باعث شده است که به طور متوسط یک مرد ۳۵ ساله نروژی با قد متوسط بیش از ۶/۸ کیلو سنگین وزن تر از همسالان خود (بدون استعداد چاقی ارثی) باشد.

بعضی افراد ممکن است چاق باشند اما از لحاظ بدنی و متابولیکی سالم و سرحال باشند بدون اینکه خطر بروز یا مرگ بر اثر بیماری های قلبی و عروقی یا سرطان آنها را بیش از افراد عادی تهدید کند. پس آیا اضافه وزن همیشه باعث بیماری می شود؟

ارتباط متقابل وزن اضافی و بیماری های جسمی مشخص و مسلم است. اما تحقیقات بیشتر در زمینه بدن انسان این پرسش را مطرح کرده است که آیا همیشه اضافه وزن و چاقی برای تدرستی فرد خطرناک است یا نه؟ در سال ۲۰۱۲، انجمن اروپایی پزشکان قلب یکی از بزرگ ترین تحقیقات خود را منتشر کرد که نشان دهنده تناقصی بود.

در این پژوهش دریافتند که بعضی افراد ممکن است چاق باشد اما از نظر سوخت ساز سالم و متناسب باشند بدون آنکه خطر بروز یا مرگ بر اثر بیماری های قلبی عروقی و سرطان آنها را بیش از افرادی با وزن معمولی تهدید کند. آنها دچار بیماری هایی مثل بالا بودن چربی خون یا فشار خون نیستند و بیش از سایر افراد چاق تناسب بدنی دارند.

یکی از کارشناسان آن پژوهش می گوید که بین همه معروف است که چاقی باعث بسیاری از بیماری های وخیمی مانند بیماری های قلبی و سرطان می شود. هر چند مشاهده می شود که افراد چاقی هم هستند که به این بیماری های متابولیکی ناشی از چاقی دچار نمی شوند.

پس شاید پزشکان باید توجه کنند که همه افراد چاق نشانه های بیماری یکسانی را ندارند.

وقتی پای کالری ها به میان می آید باید بیشتر به کیفیت رژیم غذایی خود فکر کنیم

چه و چویز

نه کمیت آن. زیرا همه کالری‌ها ارزش برابر دارند. بهترین راه کنترل وزن، قانون طلایی پرخوری نکردن است، اما مگر نباید در رژیم غذایی به کیفیت کالری‌های مصرفی توجه کنیم نه کمیت آنها؟

در تعریف رژیم غذایی سالم، سازمان بهداشت جهانی می‌گوید که برای هر فرد بزرگسال روزانه ۲۰۰۰ کالری لازم است. اما باید به نکات دیگری هم توجه کنیم. این سازمان پیشنهاد می‌کند کمتر از ۳۰۰۰ درصد از انرژی دریافتی باید از چربی‌ها تأمین شود.

تحقیق سال ۲۰۱۱ دانشگاه هاروارد نشان داد که "کالری با کالری فرق دارد" و بعضی مواد غذایی باعث می‌شوند در طولانی مدت، اضافه وزن بیشتری داشته باشیم. پژوهشگران بر روی ۱۲۰ هزار زن و مرد سالم، به مدت ۲۰ سال تحقیق کردند و از آنها در دوره‌های چهار ساله نظرسنجی کردند. متوسط شرکت‌کنندگان هر چهار سال ۱,۵۲ کیلوگرم اضافه وزن داشتند و در طول ۲۰ سال ۶,۷ کیلوگرم افزایش وزن پیدا کردند.

صرف غذاهای فرآوری شده با نشاسته، غلات تصفیه شده، چربی‌ها و قند باعث افزایش وزن می‌شود. فقط خوردن سیب‌زمینی سرخ کرده به طور متوسط ۱,۵ کیلو در هر چهار سال به وزن فرد اضافه می‌کند، در حالی که پرخوری سبزی‌ها باعث حدود ۰,۹ کیلوگرم کاهش وزن می‌شود.

این تحقیق اعلام می‌کند که راهبردی که به مردم کمک کند کالری کمتری مصرف کنند، زمانی اثر دارد که غذاها و نوشیدنی‌های خاصی را کمتر (یا بیشتر) مصرف کنند.

اما کسانی که تصمیم به رژیم لاغری دارند باید هدف‌های واقع‌بینانه برای کاهش وزن داشته باشند تا دلسرد نشوند. نداشتن انتظارات و توقعات زیاد، قانون خوبی برای کل زندگی است. اگرچه تحقیقات نشان می‌دهد که هیچ ارتباط منفی میان اهداف بلندپروازانه و کاهش وزن وجود ندارد.

بنابر تحقیقی که در مجله انجمن رژیم‌غذایی و تغذیه آمریکا در سال ۲۰۱۷ منتشر شد، یک گروه ۸۸ نفره مبتلا به چاقی شدید با انتظار بالا برای کاهش وزن، به نتایج بهتری رسیدند.

آیا چاقی فقط مشکل کشورهای ثروتمند است؟ اگرچه مردم بسیاری از کشورهای پیشرفته جهان مشکلات چاقی دارند. اما شاید از آمار چاقی در کشورهای جهان تعجب کنید. در زمینه شیوع چاقی کشورهای جزایر اقیانوس آرام در بالاترین رده قرار دارند. در جزایر ساموآی آمریکا حدود ۷۵ درصد جمعیت چاق هستند. درست است که کشورهای

واقع در این جزایر جمعیت کمی دارند اما کشورهای

پڑھو تھا تو تھا

در حال توسعه با جمیعت‌های بیشتر هم به طور روزافزون با مشکلات چاقی روبه‌رو هستند. بنابر آمار سازمان بهداشت جهانی در سال ۲۰۱۶، در مصر و ترکیه ۳۲ درصد از جمیعت چاق هستند. در واقع، پژوهش‌های نشان می‌دهد که افراد با درآمد کمتر بیشتر در معرض ابتلا به چاقی هستند.

مارتین کوهن، نویسنده کتاب "اول میاندیشم، بعد می خورم" که کتابی در زمینه جامعه‌شناسی غذایی است، می‌گوید: "چاقی محصول نابرابری اجتماعی است. در ایالات متحده "چاق‌ترین" ایالت، آرکانزاس است که چهارمین ایالت فقیر در میان همه ایالت‌های آمریکاست و فقیرترین ایالت آمریکا، می‌سی‌سی‌پی، سومین ایالت آمریکاست که مردم آن اضافه وزن دارند."

آمار سازمان بهداشت جهانی در سال ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ نشان داده است که در بریتانیا شیوع چاقی در کودکان هر دو رده سنی در مناطق فقیرنشین بیش از دو برابر کودکانی است که در مناطق مرتفع‌تر زندگی می‌کنند. کارشناسان می‌گویند که مهم‌ترین دلیل این ناهمخوانی این است که مواد غذایی سالم خیلی گران‌تر است.

آیا تغذیه با شیر مادر از چاقی کودکان در آینده پیشگیری می‌کند؟ در چند دهه اخیر، برای شیر خشک به شدت به عنوان جانشین شیر مادر تبلیغ شده است. اما آمار و ارقام تحقیق وسیع سازمان بهداشت جهانی در ماه آوریل سال گذشته نشان می‌دهد که تغذیه با شیر مادر می‌تواند احتمال چاقی کودکان در آینده را کاهش دهد.

دانشمندان ۳۰ هزار کودک از ۱۶ کشور اروپایی را بررسی کردند و دریافتند که بچه‌هایی که هرگز با شیر مادر تغذیه نشده‌اند ۲۲ درصد بیشتر در معرض چاقی قرار دارند. هرچند کارشناسان به عوامل مؤثر دیگر در برابر چاقی در خانواده‌هایی که فرزند خود را با شیر مادر بزرگ کرده‌اند، اشاره می‌کنند. مانند روش زندگی سالم‌تر اما سرپرست این تحقیق می‌گوید که فواید تغذیه با شیر مادر برای مقابله با چاقی انکار ناپذیر است.

چاقی چقدر خطر سرطان را افزایش می‌دهد؟ آیا چاقی بیشتر از سیگار، باعث ابتلا به انواع سرطان می‌شود؟ موسسه تحقیقات سرطان بریتانیا، که یک بنگاه خیریه است، می‌گوید احتمال ارتباط سرطان روده، کلیه، تخمدان و کبد با اضافه وزن بیش از ارتباط این بیماری‌ها با مصرف

دخانیات است. این موسسه گفته است که چاقی میلیون‌ها نفر را در معرض ابتلای به سرطان قرار داده و میزان ابتلای افراد چاق به سرطان دو برابر میزان ابتلای افراد

چرا و چه از

سیگاری است.

البته این تحقیق به انواع خاصی از سرطان اشاره کرده است و به گفته موسسه تحقیقات سرطان، مصرف سیگار همچنان اصلی‌ترین عامل قابل پیشگیری در ابتلای به انواع سرطان است و چاقی در رده دوم قرار می‌گیرد. ولی نکته مهم این است که در حالیکه مصرف سیگار رو به کاهش است، ابتلای به چاقی همچنان بیشتر می‌شود و تمامی کارشناسان بهداشت معتقدند که این وضعیت نگران‌کننده است.

گرچه ارتباط بین چاقی و سرطان اثبات شده‌اما ساز و کار بیولوژیکی این ارتباط هنوز کاملاً‌شناخته نیست. یک نظریه‌این است که ممکن است سلول‌های چربی هورمون و عوامل رشد بیشتری تولید کرده و باعث افزایش موارد تقسیم سلولی‌شوندکه خطر ابتلای به سرطان را بیشتر می‌کند. البته کارشناسان تاکید دارند که چاق بودن به این معنی نیست که فرد حتماً به سرطان مبتلا می‌شود اما چاقی خطر ابتلای به سرطان را افزایش می‌دهد. و هرچه وزن فرد بیشتر و مدت چاق بودن او طولانی‌تر باشد، این خطر بیشتر است.

گزارش موسسه تحقیقات سرطان حاکی از آن است که سیزده نوع سرطان با چاقی مرتبط است.

این‌ها عبارتند از سرطان پستان (در زنان بعد از یائسگی)، سرطان روده، سرطان پانکراس، سرطان مری، کبد، معده فوقانی، مثانه، رحم، تخمدان، تیروئید، خون و مغز. ارتباط سرطان و چاقی تنها در افراد بالغ شناسایی شده‌اما متخصصان تاکید دارند که وزن مناسب برای سلامت کودکان هم مهم است.

همانند
فکر نمایم

عکس نہر از دل امیر

چو شتیں راحِ حجہ بنے
 تاؤ از حشیش تین نکنی
 برس کوئی اوکز زنی
 نشوی محرم حرمِ صال
 کہ پسر جانبی نکنی
 جس زبدان نور دیدہ باشی
 از حرش دنیہ سرہ ورنی
 تادل اغیراً و پسنداری
 درستی کی سفر نکنی
 تا پو شکی بس اسما
 با غشم عشق سرہ سرنی
 تازگندری در این سودا
 تا سر اخیب او بد در نکنی
 تشوی ذا کر منافب س
 فَسَرَّهُ زَكَرْهُ

ماهنامہ
 ۱۰۰

مطالب این شماره نشریه برگرفته شده از مقاله‌ها و ستسنگ‌های آقای کمال الماسی، مهدیس‌ها و آراهات‌های مجموعه فرزندان اک، تجارب فرزندان، کتابهای اک، سایت‌های ویکی‌پدیا و خبری می‌باشد. این مطالب توسط تیم نشریه جمع آوری، ویرایش و به مقاله بدل گشته است.

افزون برآن، مقاله‌های مستقلی هم بر مبنای تحقیقات فرزندان اک و توسط ایشان تهیه شده است. ضمناً بعضی از تصاویر استفاده شده در مقالات توسط فرزندان اک طراحی و ترسیم شده است.

در صورتیکه که مایل هستید تجارب شما هم در شماره‌های بعدی نشر گردد، تجارب ارزشمند خود را به کاربری روابط عمومی در پیام رسان تلگرام ارسال بفرمایید. ضمناً چنانچه شعر یا مقاله‌ای مرتبط با اک و یا مرتبط با مطالب نشریه، توسط شما تهیه شده است و مایل به انتشار آن در نشریه هستید، می‌توانید آنها را به همین کاربری ارسال فرمایید.

همچنین می‌توانید نظرات و انتقادات خود را با ما از طریق همین کاربری یا ایمیل موسسه مطرح بفرمایید و یا برای آشنایی بیشتر با تعالیم اک، لینک گروه خودشناسی را از این کاربری دریافت نمایید.

وبسایت : www.Bani-foundation.com

روابط عمومی : T.me/Public_Relation

ایمیل روابط عمومی : Banifoundation.pr@gmail.com

به نام اک

تمامی حقوق معنوی و مادی آثار فرزندان اک اعم از ترجمه کتاب سخنرانی و کتاب نوشته شده، مقالات، ستسنگ‌ها و کارگاه‌ها متعلق به اک و موسسه فرزندان اک، از جمله کتابهای نوشته شده توسط بنیان گذار موسسه فرزندان اک متعلق به فرزندان اک است. بنابراین هر نوع استفاده از این آثار بدون هماهنگی با تیم مدیریت مؤسسه فرزندان اک تخلف معنوی محسوب شده و پیگیری خواهد شد.

برکت باشد.

نویسنده و محقق
کمال الماسی جاف
۲۰۱۹ مارس ۱۳

